

ואין לנו רשות להשתמש בהן

שבת כב, א-ב

אמר רב יהודה אמר רב אסי (אמר רב) אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה, כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי וכי נר קדושה יש בה, מתקיף לה רב יוסף וכי דם קדושה יש בו דתניא ושפך וכסה במה ששפך יכסה שלא יכסנו ברגל שלא יהו מצות בזויות עליו הכא נמי שלא יהו מצות בזויות עליו.

איתמר רב אמר אין מדליקין מנר לנר ושמואל אמר מדליקין ... טעמא דרב משום ביזוי מצוה (מנר לנר משום ביזוי מצוה שמדליק קיסם שאינה מן המצוה מנר של מצוה וממנו מדליק השאר, רש"י) ... משרגא לשרגא מדליק (מביא נר אצל נר ושתייהן של מצוה ולא בקיסם, רש"י).

שוע"ר סי' כא

א ציצית תשמישי מצוה הן כלומר שאין בעצמן שום קדושה רק שמשתמשין בהן לשם מצוה, לפיכך אחר שנפסקו מן הטלית יכול לזורקן אפילו לאשפה, אבל כל זמן שהן קבועין בטלית אסור להשתמש בהן שום תשמיש של חול, כגון לקשור בהם שום דבר וכיוצא בזה משום ביזוי מצוה. ויש אומרים דאף לאחר שנפסקו אין לנהוג בהם מנהג בזיון לזרקן באשפה או לכל מקום מגונה (אבל יכול לזרקן שלא במקום מגונה), וא"צ לגונזן לפי שאין בהם קדושה. ואע"פ שהלכה כסברא הראשונה מכל מקום המחמיר ומדקדק במצות תבא עליו ברכה. ויש בעלי הנפש שמחמירין לגונזן או להניחן תוך ספר אחד לסימן הואיל ונעשה בהם מצוה אחת יעשו בהן מצוה אחרת.

שוע"ר סי' מב

א אסור לשנות תפילין של ראש לעשותה של יד אפילו אין לו תפילין של יד ויש לו ב' של ראש, ואפילו ליקח רצועה משל ראש לשל יד אסור, מפני שאין מורידין מקדושה חמורה לקדושה קלה ושל ראש קדושתו חמורה שרובו של שם שדי"י הוא בשל ראש השי"ן בבתים והד' בקשר אבל בשל יד אין בו כי אם היו"ד.

ו לתשמישי קדושה מועיל תנאי לדברי הכל אפילו בעודן בקדושתן (רק שישתמש בהם שלא בשעת מצותן כגון עטרות של ספר תורה ליטול מהן ולהניחן בראש חתנים) ... אבל תשמישי מצוה כגון ציצית שופר לולב נר חנוכה א"צ לתנאי כלל לדברי הכל שאפילו עשאן לשם כך בלי שום תנאי ונעשית בהם מצותן פעמים רבות מותר להשתמש בהם חול, רק שלא ישתמש בהם בשעת מצותן כגון לקשור איזה דבר בחוטי ציצית התלויים בבגד כמו שנתבאר בסי' כ"א (ואצ"ל בתשמישי קדושה כגון לכרוך איזה דבר ברצועה הקבוע בתפילין שעליו, שאפילו תנאי אינו מועיל בזה משום ביזוי מצוה).

שוע"ר סי' תרלח

א כשם שחל שם שמים על הקדשים ולכך הן אסורים בהנאה כך חל שם שמים על הסוכה שנאמר חג הסוכות שבעת ימים לה' מה חג דהיינו חגיגה לה' אף סוכה לה'. ואין נקרא סוכה אלא הסכך בלבד לפיכך אסור להסתפק מעצי הסכך כל שבעת ימי החג מן התורה ... ואפילו נפלה הסוכה ונתבטלה מצותה אף על פי כן אסור להסתפק מעצי הסכך כל שבעת ימי החג מן התורה.

ו נויי הסוכה דהיינו מיני פירות ומיני מגדים שתולים בסוכה כדי לנאותה בין שהן תחת הסכך בין שהן סביב הדפנות אסור להסתפק מהם כל ימי החג, ואפילו אם נפלו מהסוכה, מפני שהוא **ביזוי למצוה כשמסתפק מנויה**.

יט עצי הסכך אחר שעברו ימי החג, אע"פ שאין צריך לגונזן ומותר להסתפק מהן ולהשתמש בהן לכל מה שירצה, מכל מקום נכון לזהר שלא להשתמש בהן תשמיש בזיון שאינה כבוד למצוה שעברה, ואין צריך לומר שאין לפסוע עליהם שלא ינהוג בהם מנהג בזיון.

שו"ע סי' תערב

ב ואם נתן בה יותר יכול לכבותה לאחר שעבר זה הזמן, וכן יכול להשתמש לאורה לאחר זה הזמן.

שו"ע סי' עדרת

א מדליקין נר חנוכה מנר חנוכה. ודוקא להדליק זה מזה בלא אמצעי אבל מזה לזה ע"י נר של חול אסור. ויש מתירים גם בזה. הגה ונהגו להחמיר בנרות חנוכה שלא להדליק אפילו מנר לנר דעיקר מצותו אינו אלא נר א' והשאר אינו למנוה כ"כ ולכן אין להדליק זה מזה.

שו"ע סי' תרעז

ד הנותר ביום השמיני מן השמן, הצריך לשיעור הדלקה, עושה לו מדורה ושורפו בפני עצמו **שהרי הוקצה למצותו**.

מ"א שם ס"ק י

דביותר משיעור הדלקה מותר להשתמש בו לכתחלה, כמו שכתוב סימן תרע"ב ס"ב. וב"ח פסק כשנתן השמן בסתם הוקצה כל השמן ... ומיהו אינו מוכרח כ"כ, ולכן טוב להתנות לכתחלה שלא יאסר אלא כשיעור.